

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Švehly a soudců JUDr. Jany Sedlářové a JUDr. Michala Mědíčka ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem Schwarzovo náměstí 1084, 530 03 Pardubice

zastoupený JUDr. [jméno] [příjmení], advokátkou

sídlem Pardubice – Semtín, budova P 9, č. p. 81, 533 54 Pardubice – Rybitví

za účasti

účastníků:

1) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

2) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

zastoupený Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem Myslíkova 284/32, 120 00 Praha 2

3) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

4) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

zastoupený Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem Myslíkova 284/32, 120 00 Praha 2

5) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]
zastoupená Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem
sídlem Myslíkova 284/32, 120 00 Praha 2
6) [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
zastoupená Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem
sídlem Myslíkova 284/32, 120 00 Praha 2

o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí, o nahrazení rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Pardubice ze dne 7. února 2024, č. j. V-12558/2023-606-32, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 23. srpna 2024, č. j. 50 C 3/2024-80,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit účastníkům 2), 4), 5) a 6) na náhradu nákladů odvolacího řízení 12 366 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. [jméno] [příjmení].
- III. Účastníci 1 a 3 nemají právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu ve věci samé, kterou se žalobce domáhal nahrazení shora uvedeného správního rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu na povolení vkladu zástavního práva k pozemkům evidovaným v katastru nemovitostí, blíže popsáným ve výroku rozhodnutí (výrok I.), rozhodl, že žalobce je povinen nahradit do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku účastníkům 2), 4), 5) a 6) k rukám jejich zástupce Mgr. [jméno] [příjmení], advokáta náklady řízení ve výši 40 581 Kč (výrok II.), a že účastníci 1) a 3) nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

2. Soud prvního stupně zjistil, že se žalobce domáhal povolení vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí na základě dvou veřejných vkladových listin, které byly žalobcem jasně identifikovány na základě výzvy soudu ze dne 26. 3. 2024 v podání ze dne 11. 4. 2024, které je založeno na listu číslo 18 soudního spisu, a to usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 7. 2020, č. j. 32 D 387/2010-113, jímž byla určena obvyklá cena majetku zůstavitelky [jméno] [příjmení], narozené [datum], zemřelé dne 6. 2. 2000, obvyklá cena nově najevo vyšlého majetku, výše dluhů zůstavitelky, čistá hodnota dědictví, čistá hodnota nově najevo vyšlého dědictví (výrok I.), potvrzeno žalobci a účastníkovi 1) [jméno] [příjmení] nabytí (dle zákonných dědických podílů) dodatečného dědictví po zůstavitelce, a to pohledávky zůstavitelky za [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], z titulu nároku na vyplacení odkazu ve výši 14 000 Kč (tehdejší měny) se 4 a ½ % úroky“ (výrok II.), určena výše odměny a náhrad soudní komisařky (výrok III.) a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení (výrok IV.) a usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 2. 2023, č. j. 32 D 387/2010-163, jímž bylo zastaveno řízení o dodatečném projednání dědictví (výrok I.) a rozhodnuto o odměně a o náhradách soudní komisařky (výrok II.).

3. Pokud jde o právní posouzení věci postupoval soud prvního stupně dle § 8 odst. 1, § 17 odst. 2 písm. a) a odst. 4 z. č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen, „katastrální zákon“) a žalobu v souladu s § 250i a § 245 o. s. ř. zamítl, když dospěl k závěru, že v případě soudního

rozhodnutí je závazný pouze jeho výrok (srov. § 159a o. s. ř. a rozsudek tohoto soudu ze dne 30. 9. 2016, č. j. 52 A 55/2016-88, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 267/2016-21), nicméně výrok rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 7. 2020, č. j. 32 D 387/2010-113, ani výrok rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 2. 2023, č. j. 32 D 387/2010-163, náležitosti vkladové listiny vyžadované katastrálním zákonem nemají, když ve výrokové části zmíněných soudních rozhodnutí nejsou vůbec identifikovány nemovitosti (pozemky parcelním číslem s uvedením názvu katastrálního území, jak vyžaduje § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona), ke kterým má být vklad proveden. Ve výrokových částech zmíněných soudních rozhodnutí není dokonce ani označeno právo, které by mělo být do katastru nemovitostí zapsáno. Usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. 2. 2023, č. j. 32 D 387/2010-163 je rozhodnutím procesní povahy, jímž se soud o uplatněném nároku nijak nevyslovil. Usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 7. 2020, č. j. 32 D 387/2010-113, bylo pouze potvrzeno žalobci a účastníkovi 1) [jméno] [příjmení] nabytí zákonných dědických podílů dodatečného dědictví po zůstaviteli. V případě, že je takováto pohledávka zajištěna zástavním právem, mohlo by posledně zmíněné rozhodnutí prokazovat pouze změnu v osobě zástavního věřitele. Takovou změnu v osobě zástavního věřitele by však bylo možno promítnout do katastru nemovitostí, pouze pokud by v něm bylo evidováno samotné zástavní právo, jehož se změna týká. A to v daném případě není. Navíc žalobce přehlédl, že kromě něho a účastníka 1) [jméno] [příjmení] nebyl nikdo další z účastníků řízení o této žalobě účastníkem dědického řízení vedeného Okresním soudem v Pardubicích pod sp. zn. 32 D 387/2010 (a již vůbec nikdo z účastníků tohoto řízení nebyl účasten řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. 7. 1930, sp. zn. DI 129/30), a tudíž pro tyto další účastníky nejsou výroky pravomocných usnesení soudu vydaných v řízení o dědictví (např. výroky usnesení o dědictví (nebo jiných usnesení vydaných v řízení o dědictví) o tom, jaký majetek patří do dědictví, jaká je cena tohoto majetku nebo jaké dluhy zůstavitel zanechal apod. (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2010, sp. zn. 21 Cdo 220/2009) - jak vyplývá zejména z § 159a o. s. ř. - závazné (výjimku z pravidla plynoucího z § 159a o. s. ř. představuje pouze výrok, který stanoví, kdo je zůstavitelovým dědicem (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2016, sp. zn. 21 Cdo 3081/2016)). Ani jedna ze zákonem stanovených podmínek pro povolení vkladu plynoucích z § 17 odst. 4 katastrálního zákona (a) rozhodnutí musí mít náležitosti listiny pro zápis do katastru, b) rozhodnutí musí být závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno) nebyla tedy ke dni podání návrhu na vklad splněna, a proto katastrální úřad správně návrh žalobce na vklad podle § 18 odst. 1 věty druhé katastrálního zákona zamítl. V podrobnostech soud prvního stupně odkázal na odůvodnění rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrálního pracoviště Pardubice ze dne 7. 2. 2024, č. j. V-12558/2023-606-32, neboť není třeba stále dokola opakovat již jednou správně vyřčené. Jelikož ob stojí již výše popsany důvod pro zamítnutí návrhu na vklad, není třeba se dále zabývat správností ostatních důvodů uváděných katastrálním úřadem, neboť přezkum správnosti dalších úvah katastrálního úřadu by se již nemohl promítnout do výsledků tohoto soudního řízení (obdobně ostatně postupuje i soud dovolací – srov. např. rozsudek ze dne 21. 8. 2019, sp. zn. 24 Cdo 3293/2018).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonem stanovené lhůtě odvolání žalobce. Namítal, že správní spis, který byl předán soudu prvního stupně, byl účelově zmanipulován, neboť v něm nebyly založeny všechny listiny, které byly správnímu orgánu žalobcem doručeny. Jedná se celkem o 22 kusů. Názor soudu prvního stupně, že ve výroku usnesení č. j. 32 D 387/2010-113, respektive č. j. 32 D 387/2010-163 není označeno zástavní právo ani nemovitosti jím zatížené není pravdivé. Obojí je zde jasně a jednoznačně označeno odkazem na soudem ignorovanou přílohu č. 1 návrhu na vklad – Odevzdací listinu, resp. knihovní vložky (přílohy 2 – 5 návrhu na vklad). Navrhoval, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

5. Účastníci 1) a 3) se k odvolání žalobce nevyjádřili.

6. Účastníci 2), 4), 5) a 6) ve vyjádření k odvolání žalobce poukazovali na to, že žalobce se opakovaně a zcela protiprávně domáhá vkladu neexistujícího zástavního práva k nemovitostem, přičemž o neexistenci tohoto zástavního práva již bylo dříve rozhodnuto v občanském soudním řízení. Žalobce není schopen pochopit, že v rámci rozhodnutí o dědictví mu nemohlo vzniknout právo, které zůstavitel neměl a které neexistuje. Navrhovali, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a účastníkům přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení.

7. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo i z důvodů, které nebyly v odvolání výslovně uplatněny (§ 212a, § 205 odst. 2 o. s. ř.), přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a poté dospěl k závěru, že rozsudek soudu prvního stupně je věcně správný. Vzhledem k tomu, že účastníci řízení vyslovili souhlas s veřejným vyhlášením rozhodnutí bez nařízení jednání, postupoval odvolací soud v souladu s § 214 odst. 3 o. s. ř. a rozsudek veřejně vyhlásil.

8. Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona v listinách pro zápis práv do katastru musí být nemovitosti označeny údaji katastru, a to a) pozemek parcelním číslem s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a v případě, že jsou v katastrálním území pozemky vedeny ve dvou číselných řadách a jde o stavební parcelu, též údajem o této skutečnosti, jinak se má za to, že jde o pozemkovou parcelu, b) pozemek, který je evidován zjednodušeným způsobem, parcelním číslem podle dřívější pozemkové evidence s uvedením, zda se jedná o parcelní číslo podle pozemkového katastru, přidělového operátu, scelovacího operátu nebo evidence nemovitostí, s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží, a s uvedením názvu původního katastrálního území, pokud byl pozemek dotčen změnou hranice katastrálního území, c) budova, která není součástí pozemku ani práva stavby, označením pozemku, na němž je postavena, číslem popisným nebo evidenčním a příslušností budovy k části obce, pokud je název části obce odlišný od názvu katastrálního území, v němž se nachází pozemek, na kterém je budova postavena, d) budova, která není součástí pozemku ani práva stavby a číslo popisné ani evidenční se jí nepřiděluje, je hlavní stavbou na pozemku a nejedná se o drobnou stavbu, označením pozemku, na němž je postavena, a způsobem využití, e) jednotka označením budovy, v níž je vymezena, pokud není součástí pozemku ani práva stavby, nebo označením pozemku nebo práva stavby, jehož součástí je budova, v níž je vymezena, číslem jednotky a jejím pojmenováním, f) rozestavěná jednotka označením budovy, v níž je vymezena, pokud není součástí pozemku ani práva stavby, nebo označením pozemku nebo práva stavby, jehož součástí je budova, v níž je vymezena, číslem jednotky a označením, že se jedná o rozestavěnou jednotku, g) právo stavby označením pozemku, ke kterému je zřízeno, h) nemovitost evidovaná v katastru podle jiného zákona označením pozemku, na kterém je postavena, a způsobem využití.

9. Podle § 10 katastrálního zákona právní účinky zápisu nastávají k okamžiku, kdy návrh na zápis došel příslušnému katastrálnímu úřadu.

10. Podle § 11 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona vkladem se do katastru zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence těchto práv; zástavní právo.

11. Podle § 17 odst. 2 písm. a) a odst. 4 katastrálního zákona, pokud je vkladová listina veřejnou listinou, katastrální úřad zkoumá, zda splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru. Jde-li o rozhodnutí soudu, zkoumá katastrální úřad splnění podmínek jen podle odstavce 2 písm. a) a dále, zda je toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno.

12. Podle § 18 odst. 1 katastrálního zákona, jestliže jsou podmínky pro povolení vkladu splněny, katastrální úřad vklad povolí, nejdříve však po uplynutí lhůty 20 dnů ode dne odeslání informace podle § 16 odst. 1. V opačném případě, nebo i tehdy, ztratil-li návrh před rozhodnutím o povolení vkladu své právní účinky, návrh zamítne.

13. Podle § 18 odst. 5 katastrálního zákona proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu není přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení ani obnova řízení; přípustná je žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, která musí být podána ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

14. Podstatou řízení o žalobě ve věci, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, podle části páté o. s. ř. je nové projednání sporu nebo jiné právní věci v oblasti soukromého práva u soudu a nové rozhodnutí ve věci, dospěje-li soud k jiným závěrům než správní orgán. Nové projednání věci soudem tak navazuje na řízení před správním orgánem, aniž by bylo jeho výsledky vázáno, a zaručuje, že spor nebo jiná právní věc budou soudem definitivně projednány a rozhodnuty, aniž by věc mohla být vrácena správnímu orgánu k dalšímu projednání a rozhodnutí. Nejedná se tedy o přezkum rozhodnutí správního orgánu, nýbrž o řízení, ve kterém soudy v občanském soudním řízení znovu projednávají a meritorně (věcně) rozhodují spory a jiné věci soukromého práva, o nichž (jako výjimka z pravidla) rozhodly podle zákona již dříve správní orgány. Věc je soudem znovu v celém rozsahu projednána a posouzena jak po stránce skutkové, tak právní, přičemž soud není v tomto řízení vázán ani skutkovým stavem, jak byl v předchozím správním řízení zjištěn správním orgánem, ani jeho právním hodnocením věci. Proto zásadně platí, že pro rozhodnutí v řízení podle části páté o. s. ř. je rozhodující stav včetně právní úpravy účinné v době jeho vyhlášení, neboť soud napadené správní rozhodnutí nepřezkoumává, nýbrž věc (v tzv. plné jurisdikci) nově posuzuje meritorně (srov. též např. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 1135/14).

15. Problematika zástavního práva je upravena v § 1309 až 1389 občanského zákoníku (dále jen, „OZ“). Zástavní právo je věcí (§ 498 OZ) a je způsobem věcného zajištění dluhu (§ 2010 OZ). Zástavní právo je akcesorické, může vzniknout jedinečně tehdy, existuje-li zajišťovaná pohledávka. Při zajištění dluhu zástavním právem vzniká věřiteli oprávnění, nesplní-li dlužník řádně a včas, uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy do ujednané výše, a není-li tato ujednána, do výše pohledávky s příslušenstvím ke dni zpeněžení zástavy. Má-li zástavní právo působit erga omnes, musí být zapsáno v katastru nemovitostí (§ 1309 odst. 2 OZ). Zástavou může být každá věc, s níž lze obchodovat (§ 1310 odst. 1 a § 498 OZ). Do katastru se zástavní právo vkládá jen tehdy, je-li předmětem zástavního práva nemovitost evidovaná v katastru (pozemek, jednotka, právo stavby apod.). Nejčastěji vzniká zástavní právo smluvně. Smlouvu o zřízení zástavního práva uzavírá zástavní věřitel a zástavce (vlastník nemovitosti). Zástavním věřitelem je ten, kdo má pohledávku vůči osobnímu dlužníkovi a uspokojuje se z výtěžku zpeněžení věci patřící zástavnímu dlužníkovi, zástavcem je ten, kdo dává věc do zástavy. Zástavním dlužníkem je osoba, jejíž věc je dána do zástavy k zajištění dluhu osobního dlužníka a která musí strpět případný výkon zástavního práva. Osobním dlužníkem je ten, kdo má plnit určitý dluh. Velmi často je osoba zástavce a zástavního dlužníka shodná a může se stát, že se zástavcem a zástavním dlužníkem je shodný i osobní dlužník. Zástavní smlouva o zastavení nemovité věci musí být písemná (§ 560 OZ), a zastavuje-li se nemovitost evidovaná v katastru, vzniká zástavní právo zápisem (vkladem) do katastru nemovitostí (§ 1316 OZ), přičemž právní účinky jsou konstitutivní. Účastníkem vkladového řízení jsou zástavní věřitel a zástavce a vkladovou listinou je zástavní smlouva. Označení účastníků vkladového řízení v návrhu na vklad předepisuje zákon, avšak žádný právní předpis neurčuje, jak mají být v zástavní smlouvě označeny smluvní strany. Zde lze doporučit způsob obdobný jako v případě návrhu na vklad. V zástavní smlouvě musí být uveden předmět zástavy a dluh, který se zajišťuje. Předmětem zástavy se rozumí nemovitost, která je dána do zástavy, a tato musí být označena údaji katastru. Zastavuje-li se jen část pozemku, musí být nedílnou součástí zástavní smlouvy geometrický plán (§ 7 odst. 3 katastrálního zákona). Zástavním právem lze zajistit peněžitý i nepeněžitý dluh anebo i takový dluh, který má vzniknout teprve v budoucnu. Zástavním právem lze zajistit nejen dluh, ale i příslušenství či smluvní pokutu (§ 1313 OZ). K tomu, aby smlouva odůvodňovala vklad vlastnického práva, musí obsahovat

kvalifikovaný projev vůle zástavce zastavit nemovitost a stejně tak projev vůle zástavního věřitele zajištění přijmout.

16. Ustanovení § 11 katastrálního zákona obsahuje taxativní výčet práv, která se do katastru zapisují vkladem; výčet práv je uzavřený a jiné právo do katastru nemovitostí nelze vkladem zapsat, a to ani v případě, kdy by o to účastníci vkladového řízení ve shodě požádali. Vkladem se do katastru zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence vlastnického práva, práva stavby, věcného břemene, zástavního práva, budoucího zástavního práva, podzástavního práva, předkupního práva, budoucího výměnku, přídatného spoluvlastnictví, správy svěrenského fondu, výhrady vlastnického práva, výhrady práva zpětné koupě, výhrady práva zpětného prodeje, zákazu zcizení nebo zatížení, výhrady práva lepšího kupce, ujednání o koupi na zkoušku, nájmu, požádá-li o to vlastník nebo nájemce se souhlasem vlastníka, pachtu, požádá-li o to vlastník nebo pachtýř se souhlasem vlastníka, vzdání se práva na náhradu škody na pozemku a rozdělení práva k nemovitosti na vlastnické právo k jednotkám.

17. Správní řízení o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí je charakteristické tím, že návrh na povolení vkladu práva je posuzován pouze na základě přezkoumávání přiložených listin, a to co do skutečností a důvodů v katastrálním zákoně výslovně uvedených. Zároveň platí, že všechny posuzované skutečnosti (kromě skutečnosti uvedené v § 18 odst. 1 katastrálního zákona, která se váže k okamžiku rozhodnutí o vkladu) jsou zkoumány k okamžiku podání návrhu na povolení vkladu, což odpovídá tomu, že právní účinky se váží zpětně k okamžiku, kdy návrh došel katastrálnímu úřadu (§ 10 katastrálního zákona).

18. U veřejných listin předložených ke vkladu je uplatňován omezený přezkum oproti listinám soukromým, a to s ohledem na povahu veřejné listiny. U veřejné listiny se presumuje její správnost, proto se z tradičního vkladového testu použije jen přezkum podle § 17 odst. 1 písm. a), b) a g) katastrálního zákona. V daném případě se jedná o veřejné listiny – usnesení Okresního soudu v Pardubicích o dodatečném projednání dědictví, které byly zcela správně zkoumány jak správním orgánem, tak i soudem prvního stupně a oba orgány dospěly ke správnému právnímu závěru.

19. Z obsahu spisu se podává, že k okamžiku zahájení řízení o povolení vkladu zástavního práva (dne 14. 12. 2023) ani jedna ze shora zmíněných vkladových listin nesplňovala podmínky dle § 8 a § 17 odst. 2 písm. a) katastrálního zákona pro povolení vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí, neboť ve výroku neobsahovaly označení práva, které má být do katastru nemovitostí vloženo, ani označení nemovitosti, k níž by toto právo mělo být provedeno. Jednalo se pouze o listiny, které deklarovaly nabytí pohledávky v řízení o dodatečném projednání dědictví. Pokud žalobce odvozoval svoji věcnou aktivní legitimaci k podání návrhu na vklad z právního postavení svých předků nezl. [jméno] [příjmení] a nezl. [jméno] [příjmení], kteří podle odevzdací listiny ze dne 1. 7. 1930, č. j. DI 129/30/II nabyli pohledávky zajištěné zástavním právem k nemovitostem blíže popsáním v tomto rozhodnutí, kteří zemřeli v letech 2000 – 2003, aniž by tyto jejich pohledávky byly projednány, nemůže být úspěšný, neboť nebylo-li v dědickém řízení zjištěno dědické právo žalobce k uvedeným pohledávkám jeho právních předchůdců, nelze jej pokládat za zástavního věřitele, který má pohledávky zástavním právem zajištěny.

20. S ohledem na shora uvedené důvody dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně věc posoudil zcela správně, jeho skutková zjištění jsou pro rozhodnutí o projednávané věci úplná a správná a zcela ob stojí též jeho právní posouzení věci. Odvolací soud se proto s důvody uvedenými soudem prvního stupně v napadeném rozhodnutí zcela ztotožňuje a pro zjednodušení s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení na ně v plném rozsahu odkazuje, když odůvodnění rozsudku je zcela vyčerpávajícím způsobem zpracováno a je věcně správné.

21. S ohledem na shora uvedené důvody postupoval odvolací soud podle § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný, včetně odvozeného výroku o nákladech řízení, potvrdil.

22. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a v odvolacím řízení zcela úspěšným účastníkům 2), 4), 5) a 6) přiznal náhradu nákladů, která jim v souvislosti s procesní obranou vznikla. Jedná se o zastoupení advokátem za jeden úkon právní služby za podané vyjádření k odvolání žalobce ze dne 28. 11. 2024. Podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 advokátního tarifu ve znění planém do 31. 12. 2024 činí jeden úkon právní služby za jednoho klienta 2 480 Kč. Při počtu čtyř klientů se jedná o částku 9 920 Kč. Spolu s jednou paušální náhradou dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč se jedná o částku 10 220 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce účastníků osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty zvyšuje se odměna dle § 14a odst. 1 advokátního tarifu a § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. o částku 2 146 Kč Celkem činí odměna za právní zastoupení v odvolacím řízení 12 366 Kč a v řízení neúspěšný žalobce je povinen plnit do platebního místa a ve lhůtě dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.

23. O náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobcem a účastníky řízení 1) a 3) bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy v odvolacím řízení procesně zcela úspěšným účastníkům 1) a 3) žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice O přípustnosti dovolání rozhoduje podle § 239 o. s. ř. pouze dovolací soud.

Praha 10. dubna 2025

JUDr. Jiří Švehla
předsedkyně senátu